

POSTANOWIENIE

28 maja 2026 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

na posiedzeniu niejawnym 28 maja 2026 r. w Warszawie
w sprawie z powództwa D.G., J.T., M.G. i R.T.
przeciwko Bankowi spółce akcyjnej w W.
o zapłatę i ustalenie,
na skutek skargi kasacyjnej Banku spółki akcyjnej w W.
od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu
z 25 listopada 2025 r., V ACa 2960/25,

1. umarza postępowania kasacyjne;
2. znosi wzajemnie koszty postępowania kasacyjnego;
3. przekazuje wniosek pozwanego o zwrot opłaty uiszczonej
od skargi kasacyjnej do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu we
Wrocławiu.

UZASADNIENIE

Skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z 25 listopada 2025 r. (sygn. akt V ACa 2960/25), wydanego w sprawie z powództwa D.G., J.T., M.G. i R.T. o zapłatę i ustalenie, wniósł pozwany **Bank spółka akcyjna w W.**, który od dnia 24 kwietnia 2026 r. działa pod firmą **Bank spółka akcyjna** (zmiana firmy ujawniona w KRS).

W piśmie procesowym z 15 kwietnia 2026 r. pełnomocnik pozwanego – w związku z zawarciem w dniu 2 kwietnia 2026 r. porozumienia pomiędzy

stronami – cofnął skargę kasacyjną w całości oraz wniósł o wzajemne zniesienie kosztów postępowania kasacyjnego. Pełnomocnik pozwanego wniósł również o zwrot uiszczonej opłaty od skargi kasacyjnej oraz podał, że odpis pisma został nadany bezpośrednio przesyłką poleconą do pełnomocnika powodów.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wobec cofnięcia skargi kasacyjnej przez pozwanego, Sąd Najwyższy umorzył postępowanie kasacyjne na podstawie art. 391 § 2 w zw. z art. 398²¹ k.p.c. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się jednolicie, że cofnięcie skargi kasacyjnej jest czynnością procesową, która wiąże sąd i nie podlega jego następczej kontroli. Skutkuje ono koniecznością umorzenia postępowania (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z 3 września 1998 r., I CKN 820/97; z 14 czerwca 2017 r., I CSK 520/16 oraz z 9 października 2013 r., V CSK 444/12).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 104 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 2 oraz art. 398²¹ k.p.c. Cofnięcie skargi kasacyjnej nastąpiło w związku z zawarciem przez strony porozumienia. Treść porozumienia nie została przedłożona, a strony nie złożyły zgodnych oświadczeń co do rozliczenia kosztów postępowania kasacyjnego. Wprawdzie w odpowiedzi na skargę kasacyjną powodowie wnieśli o zasądzenie kosztów według norm prawem przewidzianych, jednak brak jest podstaw do uwzględnienia tego wniosku, skoro cofnięcie skargi nastąpiło w wyniku porozumienia stron, a brak dowodu, że strony postanowiły inaczej. Powodowie po cofnięciu skargi nie sprzeciwili się także, aby orzec o kosztach według innej zasady niż wskazanej przez pełnomocnika pozwanego w piśmie cofającym skargę kasacyjną. Cofnięcie skargi kasacyjnej – jako wynik porozumienia stron – uzasadnia więc zastosowanie art. 104 k.p.c., który przewiduje wzajemne zniesienie kosztów, jeżeli strony nie postanowiły inaczej. W razie cofnięcia środka zaskarżenia w wyniku porozumienia stron, sąd stosuje odpowiednio art. 104 k.p.c., znosząc koszty wzajemnie, jeżeli strony nie postanowiły inaczej (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z 17 grudnia 2015 r., I PK 67/15, z 11 grudnia 2024 r., II CSKP 568/23, z 28 sierpnia 2025 r., II CSKP 240/23 oraz z 23 października 2025 r., I CSK 2266/24).

W zakresie wniosku pozwanego o zwrot uiszczonej opłaty od skargi kasacyjnej, Sąd Najwyższy uwzględnił załączony do akt dowód jej uiszczenia z oddziału finansowego Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu. Wniosek ten przekazano do rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu we Wrocławiu jako sądowi, który pobrał opłatę, zgodnie z art. 200 § 1⁴ w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. oraz art. 80a zdanie pierwsze ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (obecnie tekst jedn. Dz.U. z 2025 r., poz. 1228).

Dariusz Dończyk

(A.G.)

[r.g.]